

Búdapestre vonatkozó újságcikkek

712.21

Gellért-hegy

Szerző: K. Gy.

Cím:

Idő "1960"

Személy

Helyszám

A „restaurált”
Gellérthegy

1960. jan. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Forrás:

Nj Ember
(Hely)

Akik másfél évtizede történetesen a budai Lágymányoson vészelték át az oszromot, azok a pincékből kibújva szomorúan tapasztalhatták, hogy a háború nemcsak az emberi alkotásokat — épületeket, hidakat — döntötte romba, hanem az emberi kéz ápolta természeti szépségeket is alaposan megtépázta, mint éppen ennek a negyednek különleges táji szépségét is: a Gellértheget. A merész meredekséggel magasba törő Duna-parti sziklafal előtt húzódó artisztikus kiképzésű kőkerítés romokban hevert, a lejtősebb hegyoldalak dús vegetációját letarolta, szinte leborotválta a háború, a gondozatlanság, s talán nem utolsósorban: a környék lakosságának akkori téli tüzelőhátsége...

S ha most egy kis téli sétát teszünk Gellérthegyünk környékén, örömmel tapasztalhatjuk, hogy az azóta eltelt másfél évtized alatt nemcsak a megelőző korszak nyomorfékelyei és a háború ütötte sebek hegedeznek, hanem ezzel a folyamattal párhuzamosan eltűnedeznek azok a szépséghibák is, amelyek még nemrégben fővárosunknak ezt a természeti gyönyörűségét éktelenítették.

Ha a hegy déli lejtős lankáin bolyongva, lábunk itt-ott gödröcskébe süpped, ne ijedjünk meg: ezek már nem gránáttölcsepek, hanem fenyőfa-ültetvények jelei. S éppen azért vigyázva lépdeljünk: el ne tapossuk a kis kráterek mélyén lapuló fenyőpalántácskát. Egy újabb másfél évtized múltán itt már fenyőligetecske fogja eltüntetni a hegyoldal kopárságát. (Ó, ha a kihulló hajszálainkat is így lehetne pótolni!) S persze a gyorsabb növekedésű bokrok, bozótok már ma is messziről hirdetik a hegyoldal tervszerű parkosítását.

S érdemes végigsétálni a Duna-parti részen is, a me-

redék sziklafal alatt, a Szabadság-hídtól az újra épülő Erzsébet-hídig. A hegy lábánál végigfutó kőkerítés teljesen újjáépült, most végzik az utolsó simításokat — kekes fényt sugárzó hegesztőkészülékkel — a súlyos veretű kovácsolt vasajtókon.

De mindez csak kisebb hányada a hegyen végbemenő restaurálási munkálatoknak. Szent Gellértünknek ez a természet alkotta emlékműve — tehát nem »mű«-emléke — a gótikus katedrálisok kőfaragványaihoz hasonlatosan szinte állandó karbantartást, színezést, »kozmetizálást« igényel. A mesterséges gótikus cikornyák fő ellenségei a városok füstjének szennyező anyagai, a természetes mészkő-sziklák alattomos ellensége pedig a konok kitartással cseppenként mállasztó víz. A Gellérthegy fővárosunknak úgynevezett »kiemelt területei« közé tartozik, a városházán külön mérnöki csoport foglalkozik a sorsával. Laikus szemekkel alig észrevehető, de nagyon is gondos és kemény munkát jelent ez a sziklagondozás, amelyről csak a nagyobb kőtömbök közei közt lefutó betonozott vízfelfolyató csatornák, s a repedezéseket szinte »kiplombáló« betonerezetek tanúskodnak.

Így jutunk el séta közben a régi Erzsébet-híd hídfőjéhez. A hegynek még ez a jelenlegi forgalomból kieső része sem gondozatlan. Már évekkel ezelőtt megtörtént a Gellért-szobor sérült mellékalakjának ki-reparálása. És — ezt már újságcikkek bekonferáló híradásaiból tudjuk — rövidesen megindul a szoborhoz vezető lépcsőzet és a szobrot övező oszlopcsarnok hiányosságainak pótlása is.

Az új híd pár év múltán már teljesen »restaurált« Gellérthegy felé fog vezetni, mert íme, az újjáépítés tervszerűen együtt jár — az újjászépítéssel.

K. Gy.